Odluka:

VSRH Revt 40/2012-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Revt 40/2012-2
Datum odluke: 11.12.2013
Vrsta odluke: Presuda
Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Broj: Revt 40/12-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Davorke Lukanović-Ivanišević članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Đure Sesse člana vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i Željka Šarića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J. d.d., R., zastupanog po punomoćnicima Z. V., S. J., V. Š., H. V., dr. G. S., I. J. L. i Z. J., odvjetnicima u O. društvu V., J., Š., S., J. i J. u R., protiv tuženika I. d.d. Z., sada I. grupa d.d. Z., zastupanog po punomoćniku M. L., odvjetniku iz O. društva L. i partneri iz Z., radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenu protiv pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7760/10-6-19 od 19. travnja 2011., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1756/10 od 13. listopada 2010., u sjednici održanoj 11. prosinca 2013.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se revizija tužitelja kao neosnovana.

Trošak odgovora na reviziju tuženiku se ne dosuđuje.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati novčani iznos od 529.892,84 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana utuženja 30. siječnja 1995. godine do 30. lipnja 2002. godine po stopi od 18% godišnje od 01. srpnja 2002. do 31. prosinca 2007. godine po stopi od 15% godišnje a od 01. siječnja 2008. godine po stopi od 17% godišnje, odnosno u slučaju promjene kamatne stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena kao i da mu naknadi prouzročeni trošak parničnog postupka, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je da tužba povučena za iznos od 145.942,96 kn, te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 6.560,00 kn, u roku od 8 dana, a sa zahtjevom od 11.945,40 kn za

naknadu troška postupka tužitelj je odbijen.

Presudom suda drugog stupnja odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, pa je gore navedena presuda suda prvog stupnja potvrđena.

Protiv navedene presude suda drugog stupnja reviziju podnosi tužitelj, pa se poziva na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pogrešnu primjenu materijalnog prava. Predlaže da se revizija prihvati i pobijana presuda preinači tako što bi se tužbeni zahtjev prihvatio u cijelosti, a tuženiku naložilo naknaditi parnični trošak tužitelju.

Podredno predlaže da se revizija prihvati i pobijana presuda ukine zajedno s presudom suda prvog stupnja, te predmet vrati na ponovno suđenje. Traži i troškove revizije.

U odgovoru na reviziju tuženik se reviziji usprotivio smatrajući ju neosnovanom, pa je predložio da se ona odbije. Traži i troškove odgovora na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Ovaj je revizijski sud ispitao pobijanu presudu sukladno odredbi iz čl. 392.a) st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 – dalje ZPP) samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP.

Ispitujući na takav način pobijanu presudu ne nalazi se da bi u njenom donošenju bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP, kao ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, na koju se upućuje sadržajem revizije. Presuda sadrži razloge, oni su jasni i nema proturječja sa sadržajem provedenih dokaza u postupku, zbog čega se presuda u svemu može ispitati.

Određenim dijelovima revizije tužitelj prigovora i utvrđenom činjeničnom stanju, međutim to nije dopušteni revizijski razlog, sukladno odredbi iz čl. 385. ZPP.

I materijalno je pravo u postupku pravilno primijenjeno kada je tužbeni zahtjev kao neosnovan odbijen.

Naime, u postupku suda prvog stupnja je utvrđeno, a od tih je utvrđenja pošao i sud drugog stupnja, da su tužitelj kao naručitelj i investitor izgradnje građevinskog objekta – remontne radione K. u industrijskoj zoni K. i tuženik kao izvođač sklopili Ugovor o građenju građevinskog objekta za koji je ishođena uporabna dozvola i tužitelj kao investitor isplatio je tuženiku kao izvođaču radova ugovoreni iznos za izvršene radove.

Utvrđeno je da su se nakon primitka radova, odmah u tijeku redovne uporabe objekta pojavili nedostaci, te da je tužitelj pristupio otklanjanju nedostataka po trećoj osobi bez da je prethodno pozvao tuženika na otklanjanje nedostataka i uopće obavijestio ga o navedenim nedostacima.

Tužitelj tako u ovom sporu zahtijeva od tuženika iznos troškova koje je imao na otklanjanju navedenih nedostataka, smatrajući to štetom, tj. utužujući taj iznos kao naknadu štete.

Slijedom nađenih utvrđenja, pravilan je zaključak nižestupanjskih sudova o neosnovanosti tužbenog zahtjeva, kada tužitelj nije uredno obavijestio tuženika o nedostacima izvršenog posla, niti je od njega tražio otklanjanje nedostataka.

Odredbom iz čl. 619. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje ZOO) propisano je da naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da izvršeni rad ima neki nedostatak, može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni i za to mu odrediti primjeren rok, a u tom slučaju on ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga. Ako bi pak uklanjanje nedostataka zahtijevalo pretjerane troškove, izvođač može

odbiti da izvrši navedeni rad ali u tom slučaju naručitelju pripada po njegovom izboru pravo na sniženje naknade ili raskid ugovora, te pravo na naknadu štete.

Na navedeni način tužitelj nije postupio, već je utvrđeno da je sa nedostacima obavijestio tuženika tek podnošenjem tužbe i kada su već nedostaci otklonjeni po trećoj osobi.

Slijedom toga, tužitelj nema pravo na naknadu troškova otklanjanja nedostataka.

Obavijest o nedostacima i postupanje, sukladno odredbama čl. 618. i dr. ZOO, pretpostavka je da bi tužitelj kao naručitelj posla mogao ostvarivati naknadu troškova, odnosno naknadu štete od tuženika zbog nedostataka izvršenog posla.

Stoga, revizijskim navodima odluka suda ničim nije dovedena u sumnju.

Valjalo je zbog toga reviziju kao neosnovanu odbiti i tako odlučiti kao u izreci ove presude, pozivom na odredbu iz čl. 393. ZPP.

Trošak odgovora na reviziju nije dosuđen tuženiku jer nije, sukladno čl. 155. u svezi s čl. 166. ZPP-a, bio potreban u revizijskoj fazi postupka.

U Zagrebu, 11. prosinca 2013.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug, v.r.